

Prima pagină > Legislație și jurisprudență > Legislația națională

Legislația națională

Letonia

În această secțiune veți găsi informații cu privire la sistemul juridic leton.

Izvoare de drept

Sistemul juridic al Letoniei este de tip continental european. Cel mai important izvor de drept al acestuia este legislația scrisă.

Legislația

Legislația (*ārējie normatīvie akti*) reglementează relațiile dintre organismele de drept public, persoanele fizice și alți deținători de drepturi.

Tipuri de legislație, ordonate descrescător în funcție de statutul juridic:

Constituția Republicii Letonia;

legi: legi adoptate de Parlament;

reglementări ale Cabinetului;

reglementări ale Băncii Letoniei, ale Comisiei pentru finanțe și piața de capital și ale Comisiei pentru utilități publice (în sistemul juridic leton, aceste

reglementări au același statut ca și reglementările emise de către Cabinet);

reglementări obligatorii ale administrației locale.

Dispozițiile din dreptul Uniunii Europene se aplică în concordanță cu poziția acestora în ierarhia actelor legislative. La aplicarea dispozițiilor din dreptul UE, autoritățile și instanțele trebuie să țină seama, de asemenea, de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Dispozițiile dreptului internațional se aplică indiferent de sursa acestora, în conformitate cu poziția acestora în ierarhia actelor legislative. În cazul în care se identifică un conflict între o dispoziție aparținând dreptului internațional și o dispoziție din legislația letonă cu același statut în cadrul ierarhiei, se aplică dispoziția de drept internațional.

Reglementările obligatorii ale administrației locale au caracter obligatoriu pentru toate persoanele fizice și juridice din zona administrativă relevantă.

Legislația și alte acte juridice sunt publicate în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*). Publicarea oficială este autentică din punct de vedere public și obligatorie din punct de vedere juridic. Nicio persoană nu poate invoca necunoașterea actelor juridice sau a anunțurilor oficiale publicate în Monitorul Oficial.

Organismele competente să emită acte legislative sunt următoarele:

poporul leton, atunci când își exercită competențele legislative (o zecime din numărul total al alegătorilor poate înainta proiecte de lege Parlamentului; cetățenii pot, de asemenea, să participe la referendumuri);

Parlamentul (*Saeima*) are competența de a adopta legi;

Cabinetul are competența de a elabora reglementări dacă se prevede astfel în lege;

Banca Letoniei, Comisia pentru finanțe și piața de capital și Comisia pentru utilități publice au, de asemenea, competența de a elabora reglementări atunci când se prevede astfel în lege;

autoritățile locale au competența de a elabora reglementări atunci când se prevede astfel în lege.

Norme interne de drept public

Normele interne de drept public (*iekšējie normatīvie akti*) sunt elaborate de un organism de drept public cu scopul de a institui proceduri pentru activitatea sa internă sau pentru activitatea unor organisme care îi sunt subordonate sau cu scopul de a clarifica procedura de aplicare a legislației generale în ceea ce privește propria sa sferă de operațiuni. Normele interne de drept public nu sunt obligatorii pentru persoanele fizice. În cazul în care un organism adoptă o decizie cu privire la o persoană fizică, este posibil să nu se refere la o normă publică internă în decizia respectivă.

Tipurile de norme interne de drept public sunt:

statutul (*nolikums*) sau regulamentul de procedură (*reglaments*) al unui organism, care stabilește structura și organizarea internă a acestuia ori structura și organizarea internă a unui consiliu sau a unei unități pe care acesta a instituit-o;

recomandări (*ieteikumi*): acestea stabilesc proceduri pentru exercitarea puterii de decizie acordate prin legislație și prin normele interne de drept public, prevăzând un protocol armonizat în circumstanțe similare – în anumite situații, este posibil să nu se țină seama de recomandări dacă există motive întemeiate pentru a proceda astfel;

instrucțiuni (*instrukcija*): acestea stabilesc modul în care legislația generală și principiile juridice generale trebuie să fie aplicate;

reglementări interne (*iekšējie noteikumi*): acestea stabilesc procedura de adoptare a deciziilor administrative, modul în care funcționarii administrativi și alți membri ai personalului trebuie să își îndeplinească îndatoririle, normele de conduită, securitatea la locul de muncă și alte aspecte referitoare la acțiunile organismului în cauză.

Toate tipurile de norme interne de drept public au același statut juridic. Dacă se constată că anumite norme interne de drept public sunt incompatibile, se aplică normele emise de autoritatea sau de demnitarul de nivelul mai înalt.

Dacă un demnitar constată că există un conflict între normele publice interne emise de autorități sau de demnitari având același nivel ierarhic, acesta aplică: o normă juridică generală în măsura în care aceasta nu este limitată de o normă juridică specială;

cea mai recentă dintre două norme, dacă ambele norme sunt generale sau ambele sunt specifice; data decisivă este data la care norma publică internă a fost adoptată.

Dacă un demnitar constată că există un conflict între o normă publică internă și o normă prevăzută de legislație, acesta aplică legislația.

Organismele care au competența de a emite norme interne de drept public sunt:

Cabinetul;

un membru al Cabinetului;

un organ de conducere al unui organism public;

persoana aflată la conducerea unei autorități;

persoana aflată la conducerea unei unități structurale instituite de o autoritate.

Izvoare de drept: clase

Izvoarele de drept pot fi împărțite în următoarele categorii:

legi și reglementări (*normatīvie akti*): acte juridice care stabilesc, pun în vigoare, modifică sau abrogă norme juridice; legile și reglementările pot fi clasificate ca legislație sau ca norme interne de drept public;

principii generale de drept: norme de bază scrise (conținute în lege și reglementări) sau nescrise, care reglementează legalitatea obiectivă în viața socială; dreptul cutumiar: norme de conduită apărute ca urmare a aplicării lor efective într-o anumită perioadă istorică; dreptul cutumiar se aplică atunci când se creează drepturi și se interpretează dispoziții ale legii, în cazul în care aspectul în cauză nu este reglementat prin lege sau printr-un alt tip de legislație; jurisprudență: ansamblul de hotărâri judecătorești care conțin constatări juridice corecte și de valoare care pot fi utilizate de judecători în alte cazuri ca motivare a propriilor hotărâri;

doctrina juridică (*doktrīna*): ansamblul opiniilor academice consacrate care oferă o interpretare a dispozițiilor legii, a originilor și a aplicării acestora; doctrina juridică este citată pe larg în motivarea hotărârilor judecătorești și în deciziile organelor administrative publice.

Ierarhia izvoarelor de drept

Izvoare de drept primare

legi și reglementări: acestea sunt izvoarele de drept cu cel mai înalt statut juridic; acestea se aplică în funcție de poziția lor în cadrul ierarhiei actelor legislative;

principii generale de drept: acest izvor de drept se aplică în cazul în care aspectul în cauză nu este reglementat printr-o lege sau printr-un regulament; principiile generale de drept sunt utilizate, de asemenea, pentru interpretarea legilor și a reglementărilor; nu există nicio ierarhie a principiilor generale de drept: toate au același statut juridic;

dreptul cutumiar: acesta se aplică atunci când se creează drepturi și se interpretează dispoziții ale legii, în cazul în care aspectul în cauză nu este reglementat prin lege sau printr-un alt tip de legislație.

Izvoare de drept secundare

jurisprudență: hotărâri judecătorești de care trebuie să țină seama în mod obligatoriu instanțele care instrumentează cauze, în conformitate cu normele procedurale; aceste hotărâri judecătorești au caracter normativ, au caracter obligatoriu asupra tuturor părților și trebuie să fie respectate la fel ca legile. hotărârile Curții Constituționale (*Satversmes tiesa*) au caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice centrale și locale, pentru toate instituțiile și pentru toți funcționarii, inclusiv instanțele judecătorești, precum și pentru toate persoanele fizice și juridice. În cazul în care Curtea Constituțională consideră că o dispoziție juridică (sau un act juridic) nu este în concordanță cu o dispoziție juridică cu statut juridic superior, dispoziția juridică respectivă este considerată nulă și neavenită începând cu data publicării în hotărârea Curții Constituționale, cu excepția cazului în care Curtea Constituțională hotărăște altfel.

În cazul în care Curtea Constituțională consideră că un acord internațional semnat sau încheiat de Letonia este neconstituțional, Cabinetul are obligația de a face demersurile necesare pentru modificarea sau pentru denunțarea acestuia, pentru suspendarea aplicării acestuia sau pentru revocarea aderării la acesta. În cazul în care o decizie a Curții Constituționale de încheiere a procedurilor judiciare din cadrul unei cauze conține o interpretare a unei dispoziții juridice, această interpretare este obligatorie pentru toate autoritățile publice centrale și locale, pentru toate instituțiile, pentru toți funcționarii, pentru toate instanțele și pentru toate persoanele fizice și juridice.

doctrina juridică este citată pe larg în motivarea hotărârilor judecătorești și în deciziile organelor administrative publice; doctrina juridică nu are eficiență juridică și nu este aplicabilă în mod universal.

Cadrul instituțional

Organisme competente pentru legiferare

Dreptul de legiferare este deținut de Parlament (*Saeima*) și de cetățenii letoni care au dreptul de a participa la referendumuri.

Cabinetul poate emite legislație sub formă de reglementări (*noteikumi*) în următoarele cazuri:

pe baza unei autorizații prevăzute prin lege;

cu scopul de a aproba un acord sau un proiect de acord internațional, de a denunța un acord internațional sau de a-i suspenda aplicarea, cu excepția cazului în care Constituția sau legea prevede altfel;

dacă acest lucru este necesar în vederea aplicării actelor legislative ale Uniunii Europene și dacă aspectul în cauză nu a fost reglementat printr-o lege; astfel de reglementări nu trebuie să afecteze drepturile fundamentale ale persoanelor fizice.

Banca Letoniei, Comisia pentru finanțe și piața de capital și Comisia pentru utilități publice pot adopta legislație [reglementări, *noteikumi*] numai în temeiul unei autorizații stabilite prin lege și numai în domeniul lor de competență.

Autoritățile locale pot adopta legislație (reglementări cu forță obligatorie) în temeiul unor legi sau al unor reglementări ale Cabinetului.

Procesul legislativ

Această secțiune furnizează o scurtă prezentare generală a procesului legislativ.

Legi

Depunerea proiectelor de lege în Parlament

Proiectele de lege pot fi înaintate Parlamentului de Președinte, de Cabinet, de comisiile parlamentare, de un număr de cel puțin cinci membri ai Parlamentului sau, în situațiile și în conformitate cu procedurile prevăzute în Constituție, de o zecime din numărul total de alegători.

Examinarea și adoptarea proiectelor de lege în Parlament

Parlamentul examinează proiectele de lege în trei lecturi. Sunt necesare numai două lecturi pentru adoptarea proiectelor de lege considerate urgente, a proiectului de buget de stat, a amendamentelor la bugetul de stat și a proiectelor de lege privind adoptarea acordurilor internaționale.

Un proiect de lege este considerat adoptat și devine lege dacă a fost examinat pe parcursul a trei lecturi, sau, în cazurile menționate mai sus, pe parcursul a două lecturi și dacă, atunci când proiectul de lege este supus la vot, este sprijinit de majoritatea absolută a voturilor parlamentarilor prezenți.

Promulgarea legilor

Comitetul Director (*Prezidijs*) al Parlamentului (*Saeima*) înaintează toate legile adoptate Președintelui, spre promulgare.

Președintele promulgă legile adoptate de Parlament (*Saeima*) între a 10-a și a 21-a zi de la adoptarea acestora. Legea intră în vigoare la 14 zile după promulgarea (publicarea) acesteia în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*), cu excepția cazului în care se specifică un alt termen în lege.

Dreptul de a suspenda promulgarea unei legi

Președintele are competența de a solicita reexaminarea unei legi sau de a amâna publicarea acesteia pentru o perioadă de până la două luni.

Președintele își exercită dreptul de a solicita reexaminarea unei legi din proprie inițiativă, însă poate amâna publicarea unei legi numai dacă acest lucru este solicitat de cel puțin o treime din numărul total de parlamentari. Președintele sau o treime din parlamentari pot să își exercite drepturile menționate mai sus în termen de 10 zile de la adoptarea legii de către Parlament (*Saeima*).

Legea suspendată în conformitate cu procedura menționată anterior este supusă la vot în cadrul unui referendum național dacă acest lucru este solicitat de cel puțin o zecime din alegători în timpul procedurii de colectare a semnăturilor. Cu toate acestea, dacă nu se primește o astfel de cerere în perioada relevantă de două luni, legea se publică. Nu se organizează referendum dacă Parlamentul (*Saeima*) votează legea din nou și cel puțin trei sferturi din numărul total al parlamentarilor votează în favoarea adoptării acesteia.

O lege adoptată de Parlament (*Saeima*) și suspendată de către Președinte poate fi abrogată prin referendum dacă numărul de alegători care se prezintă la vot în cadrul referendumului însumează cel puțin jumătate dintre alegătorii care au participat la alegerile parlamentare precedente și dacă majoritatea votează pentru abrogarea legii.

Cu toate acestea, nu toate legile pot fi supuse unui referendum. Bugetul și legile privind împrumuturile, impozitele, taxele vamale, tarifele feroviare, serviciul militar, declararea și începerea unui război, încheierea unui tratat de pace, declararea stării de urgență și încetarea acesteia, mobilizarea și demobilizarea, precum și acordurile cu alte state nu pot fi supuse la vot în cadrul unui referendum.

Intrarea în vigoare a unei legi

O lege intră în vigoare în a 14-a zi de la publicarea sa în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*), cu excepția cazului în care se specifică un alt termen în lege. Termenul de intrare în vigoare a unei legi începe în ziua următoare publicării acesteia.

Abrogarea unei legi

O lege este abrogată în următoarele situații:

la intrarea în vigoare a unei legi care prevede abrogarea legii anterioare;

la intrarea în vigoare a unei dispoziții tranzitorii dintr-o altă lege care prevede abrogarea legii anterioare;

la intrarea în vigoare a unei hotărâri a Curții Constituționale care declară nulă legea respectivă;

în cazul unei legi adoptate pentru o perioadă limitată de timp, la expirarea perioadei în care legea s-a aflat în vigoare.

Reglementările Cabinetului

Înaintarea către Cabinet a unui proiect de reglementare

Un proiect de reglementare elaborat de un Minister, de Cancelaria de Stat sau de un organism al administrației publice subordonat Prim-Ministrului poate fi înaintat Cabinetului de către un membru al Cabinetului.

Un proiect de reglementare elaborat de persoana aflată la conducerea unei alte autorități publice centrale sau locale, de un ONG sau de o organizație socială parteneră poate fi înaintat Cabinetului spre examinare de un comitet al Cabinetului sau de Cabinetul însuși numai prin intermediul membrului Cabinetului care este responsabil din punct de vedere politic pentru domeniul, sectorul sau subsectorul în cauză.

Examinarea și adoptarea unui proiect de reglementare al Cabinetului

Proiectele de reglementare înaintate Cabinetului sunt notificate și discutate în cadrul reuniunilor secretarilor de stat. După notificarea unui proiect de reglementare al Cabinetului, acesta este înaintat miniștrilor relevanți pentru a fi aprobat și, dacă este necesar, altor instituții relevante. Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor își oferă avizul pentru toate proiectele de acte normative. Reprezentanții unui ONG pot să prezinte avize, de asemenea, în timpul procesului de aprobare.

Proiectele de reglementare asupra cărora s-a ajuns la un acord sunt examinate în cadrul unei reuniuni a Cabinetului, în timp ce proiectele de reglementare cu privire la care nu s-a ajuns la un acord sunt discutate în cadrul unei reuniuni a secretarilor de stat sau a comitetului Cabinetului. Proiectele aprobate în cadrul unei astfel de reuniuni sunt prezentate ulterior în cadrul unei reuniuni a Cabinetului în vederea unei examinări suplimentare. În cazul în care proiectul de reglementare este aprobat în cadrul reuniunii Cabinetului, acesta este considerat adoptat și devine o reglementare a Cabinetului.

Promulgarea reglementărilor Cabinetului

Reglementările Cabinetului sunt promulgate prin publicarea acestora în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*).

Intrarea în vigoare a reglementărilor Cabinetului

Reglementările Cabinetului intră în vigoare în ziua următoare publicării acestora în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*), cu excepția cazului în care se prevede altfel în acestea.

Abrogarea reglementărilor Cabinetului

Reglementările Cabinetului se abrogă în următoarele situații:

la intrarea în vigoare a unei reglementări a Cabinetului care prevede abrogarea reglementării anterioare;

la intrarea în vigoare a unei dispoziții care face parte din dispozițiile finale ale unei reglementări a Cabinetului și care prevede abrogarea reglementării anterioare;

în cazul în care se abrogă dispoziția juridică ce se află la originea emiterii reglementării Cabinetului;

la intrarea în vigoare a unei hotărâri a Curții Constituționale care declară nulă reglementarea respectivă a Cabinetului;

în cazul unui regulament al Cabinetului adoptat pentru o perioadă limitată de timp, la expirarea perioadei în care regulamentul respectiv s-a aflat în vigoare.

Reglementările Băncii Letoniei, ale Comisiei pentru finanțe și piața de capital și ale Comisiei pentru utilități publice

Procedurile de promulgare, de intrare în vigoare și de abrogare a reglementărilor Băncii Letoniei, ale Comisiei pentru finanțe și piața de capital și ale Comisiei pentru utilități publice sunt echivalente cu procedurile pentru promulgarea, intrarea în vigoare și abrogarea reglementărilor Cabinetului.

Reglementări obligatorii ale administrației locale

Înaintarea către un consiliu local a proiectelor de reglementări obligatorii ale administrației locale

Proiectele de reglementări obligatorii ale administrației locale pot fi înaintate unui consiliu local de președintele consiliului, de un comitet al consiliului, de membrii consiliului, de persoana care convoacă o reuniune extraordinară sau de persoana aflată la conducerea unui municipiu, a unui oraș sau a administrației unei parohii civile.

Examinarea și adoptarea proiectelor de reglementări obligatorii ale administrației locale

Proiectele de reglementări obligatorii ale administrației locale sunt adoptate și devin obligatorii dacă mai mult de jumătate dintre membrii consiliului local prezenți votează în favoarea adoptării acestora, cu excepția cazului în care se prevede altfel în lege.

Consiliul înaintează reglementările, însoțite de o expunere de motive, Ministerului pentru Protecția Mediului și Dezvoltare Regională, în format tipărit și în format electronic, în termen de trei zile de la data semnării. Ministerul evaluează legalitatea reglementărilor în termen de o lună de la primirea acestora și trimite consiliului local avizul său.

Dacă avizul ministerului nu conține obiecții cu privire la legalitatea reglementărilor sau dacă nu se trimite consiliului local niciun aviz în termenul prevăzut, acesta din urmă emite reglementările obligatorii astfel cum au fost adoptate.

În cazul în care ministerul trimite un aviz în care menționează că reglementările sunt ilegale integral sau parțial, consiliul local aduce îmbunătățiri în conformitate cu avizul și emite reglementările modificate. În cazul în care consiliul local nu este de acord cu avizul, parțial sau integral, acesta oferă o justificare în acest sens în decizia sa și emite reglementările. Reglementările sunt trimise la Ministerul pentru Protecția Mediului și Dezvoltare Regională în format tipărit și în format electronic în termen de trei zile de la data la care au fost semnate.

Promulgarea reglementărilor obligatorii ale administrației locale

Un consiliu orășenesc (*Republikas pilsētas dome*) publică reglementările obligatorii și expunerile de motive care le însoțesc în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*). Un consiliu municipal (*novada dome*) publică reglementările obligatorii și expunerile de motive care le însoțesc în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*) (din 6 noiembrie 2015) sau într-un ziar local ori într-o publicație gratuită.

Un consiliu municipal trebuie să adopte reglementări obligatorii care să specifice unde trebuie să fie publicate astfel de reglementări și trebuie să publice alegerea respectivă în Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*). Un consiliu municipal poate schimba mijlocul pe care l-a ales pentru publicarea reglementărilor obligatorii, însă cel mult o dată pe an. După intrarea în vigoare, reglementările obligatorii ale administrației locale sunt publicate pe site-ul web al acesteia. Reglementările obligatorii adoptate de consiliile municipale sunt puse la dispoziție, de asemenea, în clădirea consiliului municipal și în birourile administrative ale parohiei civile sau ale primăriei.

Intrarea în vigoare a reglementărilor obligatorii ale administrației locale

Reglementările obligatorii intră în vigoare în ziua următoare publicării acestora prin mijlocul de publicare oficial, cu excepția cazului în care în textul acestora se specifică o dată ulterioară de intrare în vigoare.

Abrogarea reglementărilor obligatorii ale administrației locale

Reglementările obligatorii ale administrației locale sunt abrogate în următoarele situații:

la intrarea în vigoare a unor reglementări obligatorii care abrogă reglementările anterioare;

la intrarea în vigoare a unei dispoziții care face parte din dispozițiile finale ale unor reglementări obligatorii care prevăd abrogarea reglementărilor anterioare; în cazul în care se abrogă o dispoziție a unei legi sau a unei reglementări de nivel superior care se află la originea emiterii reglementărilor obligatorii respective;

la intrarea în vigoare a unei hotărâri a Curții Constituționale care declară nule reglementările respective;

în cazul unor reglementări obligatorii adoptate pentru o perioadă limitată de timp, la expirarea perioadei în care reglementările respective s-au aflat în vigoare.

Baze de date juridice

Monitorul Oficial al Republicii Letonia (*Latvijas Vēstnesis*)

Publicația oficială *Latvijas Vēstnesis* este Monitorul Oficial al Republicii Letonia. Publicarea de informații în această publicație constituie o publicare oficială.

Publicarea oficială este autentică din punct de vedere public și obligatorie din punct de vedere juridic.

Nicio persoană nu poate invoca necunoașterea actelor juridice sau a anunțurilor oficiale publicate în Monitorul Oficial.

De la 1 iulie 2012, Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*) este publicat oficial în format electronic pe site-ul web <https://www.vestnesis.lv>. Informațiile publicate pe site-ul web <https://www.vestnesis.lv> înaintea de această dată au avut doar caracter informativ: până atunci, publicarea oficială s-a realizat în varianta tipărită a Monitorului Oficial (*Latvijas Vēstnesis*).

Legislația consolidată

Legile consolidate, reglementările Cabinetului și alte legi și reglementări sunt disponibile pe site-ul web dedicat legislației letone <https://likumi.lv/p/en/covid-19>

. Toate legile și reglementările consolidate sunt publicate pe acest site web doar în scop informativ. Site-ul web este administrat de editura oficială,

[VSIA Latvijas Vēstnesis](#).

Editura oficială

Editura care publică Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*) este aceeași cu cea care a publicat ediția tipărită anterioară având același titlu:

[VSIA Latvijas Vēstnesis](#).

Editura oficială își desfășoară activitatea în conformitate cu standardele internaționale ISO 9001:2015 (managementul calității) și ISO 27001:2013 (securitatea informațiilor).

Baze de date poate fi accesată gratuit?

Da, Monitorul Oficial (*Latvijas Vēstnesis*) este disponibil gratuit. Arhiva electronică a ediției tipărite anterioare a Monitorului Oficial (*Latvijas Vēstnesis*) este disponibilă, de asemenea, gratuit. Accesul la site-ul web dedicat actelor juridice consolidate este tot gratuit.

Linkuri

[Parlamentul Republicii Letonia \(*Saeima*\)](#)

[Cabinetul Republicii Letonia \(*Ministru kabinets*\)](#)

[Banca Letoniei \(*Latvijas Banka*\)](#)

[Comisia pentru finanțe și piața de capital \(*Finanšu un kapitāla tirgus komisija*\)](#)

[Comisia pentru utilități publice \(*Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija*\)](#)

[Informații pentru contactarea autorităților locale](#)

[Jurnalul oficial \(*Latvijas Vēstnesis*\)](#)

[Site-ul web dedicat legislației letone \(*Latvijas Vēstnesis*\)](#)

Ultima actualizare: 04/10/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.